

Jedi najboljših bo Vam na izbero;
 Šampanjec peni često se pri nas . . .
 Vesela družba . . . dolgčas Vam ne bo . . .
 Z menoj! Vam pravim . . .«
 Glad, ta glad boli
 In v izbi nezakurjeni je húdo . . .
 Kaj reče naj na to zdaj revica?
 Opravi se, molče ji seže v roko
 Zgovorni ženi in — otide ž njoj.

V trenutku tem pa solnce je slučajno
 Za črn in temen skrilo se oblak.

A. Aškerc.

Romanca.

Ne kesaj se, ljuba moja;
 Da ne maraš me, bi rada
 Drugim, meni pokazala.
 Vendar, vendar ti je žal,

Če zapaziš, da mi žalost
 Vedro čelo potemnjuje,
 Če zapaziš, da se k drugim
 Spet obrača pogled moj.

Rado bi ljubilo, rado
 Moje srce druga lica,
 Ah, in tebe pozabilo,
 Neprijazna, kakor si.

Kakor veje s krasnim cvetjem,
 Širijo mi bele roke
 In skrivnostno — kakor luna,
 Ko skoz goste sence zre —

Zrejo me prijazne deve
 Smehljajoče, vprašujoče,
 In besede zapeljive
 Usta njih šepečejo.

A zaman, podoba ena
 Plava pred menoj, in drugim
 Ni odprto srce moje.
 Ve-li večni Bog, zakaj?

Ha! . . . Pokazala bi rada,
 Da ne ljubiš me, ne maraš;
 Da me ljubiš, jaz povem ti,
 Ker samà tegà ne veš.

Dan bo prišel in je blizu,
 Da boš mene poiskala,
 Da boš bol mi potožila
 Svojo z rosnimi očmi . . .

A sedaj je to še skrito,
 Ker pomlad še ni v aprilu,
 In lepo duhteče cvetke
 Vzbuja šele gorki maj.

Zvonoslav.

